PRACTICA JURIDICA I PRACTICA POLITICA

Lliçó inaugural del curs 1993-94

Escola de Pràctica Juridica.

Col.legi d'Advocats de Barcelona

(Guió)

Barcelona, 18 d'octubre de 1993

==========

I. CONSIDERACIONS GENERALS.

1. El titol general:Una mica pretensiós.No sóc expert en pràctica juridica. De pràctica politica alguna cosa puc dir.Serà un conjunt de reflexions en veu alta.

2. Però, interrelació. La pràctica juridica es troba en un dels punts neuràlgics de la política. la divisió de poders.

3.La divisió de poders: concepte relatiu. Des d'un punt de vista orgànic,la independència del poder judicial és la independència d'un cos o d'uns cossos de funcionaris que no estàn subjectes al mateix tipus de control que els altres poders bàsics de l'Estat.En aquest cas vol dir una tècnica per assegurar la independència en les decisions del sistema judicial. Però hi ha interrelació i interferència en altres aspectes concrets de la seva activitat:

a) regulació de l'accés a la professió, tant en el sector públic com en el privat.

b) establiment del marc jurídic general(codis,legislació procedimental, legislació complementària, etc.)

c) sistema d'elecció de càrrecs a l'òrgan de direcció del Poder Juicial(el Consell General), del Tribunal Constitucional,etc.

d) regulació de les titulacions professionals.

e) subministrament dels mitjans materials.

4. Per tant, jo parlaré d'allò que més conec i de com afecta una pràctica a l'altra.

II. LA PRACTICA POLITICA.

1. Consideracions generals.

1.1. Per contraposició a la idea de pràctica professional en el terreny jurídic, el problema de la pràctica política consisteix en saber com es forma el personal polític, el personal dirigent del sector públic. Qüestió molt important,perquè es necessita molt temps de pràctica política democràtica fer formar dirigents i al nostre pais no n'hem tingut gaire ni hem disposat de massa temps.

1.2. En línies generals, el personal polític dirigent s'ha format en tres nivells diferents:

A.L'acció clandestina contra el franquisme.

B. La pràctica política a les institucions de la democràcia:Estat,Comunitats Autònomes,Ajuntaments, partits polítics,

sindicats, associacions, etc.

C. A les institucions del mateix franquisme.

1.3. El concepte de poder polític. Un concepte relatiu. De fet es un poder molt diversificat en nivells i institucions que es mou en un conjunt de poders públics i privats, a l'interior i a l'exterior.

2. Dimensió nacional i dimensió internacional.

2.1. El final de la postguerra mundial.

2.2. La crisi de les institucions internacionals,creades en i per una altra situació.

2.3. La C.E.E.

2.4. Dels blocs militars al blocs econòmics.Les diverses lògiques del sistema de mercat.(EEUU, CEE, Japó,etc.)

2.5. El Welfare State: el problema decisiu.

2.6. Els condicionaments geopolítics(Est d'Europa, Mediterrani,etc.)

2.7. La internacionalització dels problemes:

A) Exemple 1: la droga.

B) Exemple 2: la immigració.

2.8. On és la sobirania ?

3. Els aparells de l'Estat.

3.1. Continuïtat i discontinuïtat dels aparells de l'Estat.

A) L'experiència històrica general.

B) L'experiència al nostre pais: la transició de la dictadura a la democràcia.

3.2. La reforma de l'Estat.

4. L'estructura territorial del poder:

4.1. Estat, CC.AA. i Municipis.

4.2. Nacionalisme centralista i nacionalismes perifèrics.

4.3. Repartiment i exercici de les competències.

A) A l'interior de l'Estat.

B) L'impacte de la integració europea.

4.4. Cap a un Estat federal ? Com es governa un Estat federal ? Importància decisiva d'un sistema de partits homogenis en el conjunt de l'Estat. Dificultat de governar amb partits d'àmbit regional. L'exemple de la R.F.A. i la unificació d'Alemanya

4.5. Cap a una estructura federal de la Unió Europea ?

4.6. Vigència de l'Estat nació ?

5. La presa de decisions:

5.1. El paper dels partits polítics.Programes, ideologies, estructures i grups interns. Insistir en la importància dels partits homogenis en el conjunt de l'Estat i el perill de fragmentació política.

5.2. Els grups de pressió interns i internacionals.

5.3. Els sindicats.

5.4. Ciència, ideologia i voluntarisme en la presa de decisions. Els mecanismes de contrastació.

A) Les eleccions.

B) Els mitjans de comunicació i l'opinió pública.

PRACTICA JURIDICA I PRACTICA POLITICA

Lliçó inaugural del curs 1993-94

Escola de Pràctica Juridica.

Col.legi d'Advocats de Barcelona

(Guió)

Barcelona, 18 d'octubre de 1993

==========

I. CONSIDERACIONS GENERALS.

1. El titol general:Una mica pretensiós.No sóc expert en pràctica juridica. De pràctica politica alguna cosa puc dir.Serà un conjunt de reflexions en veu alta.

2. Però, interrelació. La pràctica juridica es troba en un dels punts neuràlgics de la política: la divisió de poders.

3.La divisió de poders: concepte relatiu. Des d'un punt de vista orgànic,la independència del poder judicial és la independència d'un cos o d'uns cossos de funcionaris que no estàn subjectes al mateix tipus de control que els altres poders bàsics de l'Estat.En aquest cas vol dir una tècnica per assegurar la independència en les decisions del sistema judicial. Però hi ha interrelació i interferència en altres aspectes concrets de la seva activitat:

a) regulació de l'accés a la professió, tant en el sector públic com en el privat.

b) establiment del marc jurídic general(codis,legislació procedimental, legislació complementària, etc.)

c) sistema d'elecció de càrrecs a l'òrgan de direcció del Poder Juicial(el Consell General), del Tribunal Constitucional,etc.

d) regulació de les titulacions professionals.

e) subministrament dels mitjans materials.

4. Per tant, jo parlaré d'allò que més conec i de com afecta una pràctica a l'altra.

II. LA PRACTICA POLITICA.

1. Consideracions generals.

1.1. Per contraposició a la idea de pràctica professional en el terreny jurídic, el problema de la pràctica política consisteix en saber com es forma el personal polític, el personal dirigent del sector públic. Qüestió molt important,perquè es necessita molt temps de pràctica política democràtica fer formar dirigents i al nostre pais no n'hem tingut gaire ni hem disposat de massa temps.

1.2. En línies generals, el personal polític dirigent s'ha format en tres nivells diferents:

A.L'acció clandestina contra el franquisme.

B. La pràctica política a les institucions de la democràcia:Estat,Comunitats Autònomes,Ajuntaments, partits polítics,

sindicats, associacions, etc.

C. A les institucions del mateix franquisme.

1.3. El concepte de poder polític. Un concepte relatiu. De fet es un poder molt diversificat en nivells i institucions que es mou en un conjunt de poders públics i privats, a l'interior i a l'exterior.

2. Dimensió nacional i dimensió internacional.

2.1. El final de la postguerra mundial.

2.2. La crisi de les institucions internacionals,creades en i per una altra situació.

2.3. La C.E.E.

2.4. Dels blocs militars al blocs econòmics.Les diverses lògiques del sistema de mercat.(EEUU, CEE, Japó,etc.)

2.5. El Welfare State: el problema decisiu.

2.6. Els condicionaments geopolítics(Est d'Europa, Mediterrani,etc.)

2.7. La internacionalització dels problemes:

A) Exemple 1: la droga.

B) Exemple 2: la immigració.

2.8. On és la sobirania ?

3. Els aparells de l'Estat.

3.1. Continuïtat i discontinuïtat dels aparells de l'Estat.

A) L'experiència històrica general.

B) L'experiència al nostre pais: la transició de la dictadura a la democràcia.

3.2. La reforma de l'Estat.

4. L'estructura territorial del poder:

4.1. Estat, CC.AA. i Municipis.

4.2. Nacionalisme centralista i nacionalismes perifèrics.

4.3. Repartiment i exercici de les competències.

A) A l'interior de l'Estat.

B) L'impacte de la integració europea.

4.4. Cap a un Estat federal ? Com es governa un Estat federal ? Importància decisiva d'un sistema de partits homogenis en el conjunt de l'Estat. Dificultat de governar amb partits d'àmbit regional. L'exemple de la R.F.A. i la unificació d'Alemanya

4.5. Cap a una estructura federal de la Unió Europea ?

4.6. Vigència de l'Estat nació ?

5. La presa de decisions:

5.1. El paper dels partits polítics.Programes, ideologies, estructures i grups interns. Insistir en la importància dels partits homogenis en el conjunt de l'Estat i el perill de fragmentació política.

5.2. Els grups de pressió interns i internacionals.

5.3. Els sindicats.

5.4. Ciència, ideologia i voluntarisme en la presa de decisions. Els mecanismes de contrastació.

A) Les eleccions.

B) Els mitjans de comunicació i l'opinió pública.

5.5. Ètica i política.